

זהר שיר השירים

כלם בחכמ"ה היו נכללים ולא יצאו לחוץ אלא בנתיבות פליאות אל הבינ"ה, ומשם נעשו כלם ונתתקנו, זהו שכתוב "וּבְתִבְיֹנָה יִתְבּוֹנֵן" (משלי כד, ג), ולכך "כְּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ" בבני"ה, מלאה הארץ, הארץ, זו כנסת ישראל שמהבינה היא נתמלאית מהכל, כמו שכתוב "כָּל הַנְּחָלִים הֹלְכִים אֶל הַיָּם וְגו'" (קהלת א, ז)^[טז] "קִנְיָנְךָ", שהיא הוציאה אותם אחר כך, זהו שכתוב "אֵלֶּה תוֹלְדוֹת הַשָּׁמַיִם וְהָאָרֶץ בְּהִפְרָאם" (בראשית ב, ד), בה' בראם, לפיכך "מְלֹאָה הָאָרֶץ קִנְיָנְךָ".

ענין הרוח שבאנשים

בוא וראה בשעה שהאדם בא להתקדש להתחבר באשתו ברצון הקדוש שלו, נתעורר עליו רוח קדוש הכולל זכר ונקבה, והקדוש ברוך הוא מרמוז לשליח אחד הממונה על הריון האנשים^[טז], ומוסר בידו את הרוח הזה, ומודיע לו לאיזה מקום יפקוד אותו, זהו שכתוב "וַיִּחְלֵלָה אָמֹר הָרָה גְבֵרָה" (איוב ג, ג), הלילה אמר לממונה שהוא הורה גבר מפלוני^[טז] והקדוש ברוך הוא מצוה לו לרוח הזה כל מה שנצרך לצותו וזה נתבאר, אז יורד הרוח וצל אחד עמו, זה הצל שעמד בצורתו למעלה, בצל הזה הוא נברא, בצל הזה הוא הולך בעולם הזה, זהו שכתוב "אֵף בְּצֵלָם יִתְחַלֵּף אִישׁ" (תהלים לט, ז), בעוד שצל הזה נמצא עמו יכול האדם להתקיים בעולם הזה, ושני צללים הם שמתחברים כאחד, ושלמה המלך מזהיר לאנשים ואומר "עַד שְׁיִפּוּחַ

שיפוח היום, עד שלא יפוח יום האחרון של עולם הזה, ויבוא יום נורא שהוא שיתבע לה המלך לדין לצאת מעולם הזה, "וְנָסוּ הַצִּלְלִים", זה הוא סוד בין החברים שאמרו כי בשעה שמוגיע זמנו של אדם לצאת מעולם הזה, צלמו של אותו האדם נעבר ממנו, זהו שכתוב "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם", עד שלא ינשף היום לצאת מעולם הזה, "וְנָסוּ הַצִּלְלִים", שיברח הצלם, יושב לפני רבונו, רבי אלעזר אמר שני צללים יש לו לאדם כאשר הוא בחייו, אחד גדול ואחד קטון, שנאמר "הַצִּלְלִים" משמע שנים, וכאשר נמצאים יחדו אז האדם הוא בקיומו, ולכך "וְנָסוּ הַצִּלְלִים" כתוב, לפיכך צריך האדם להסתכל במעשיו ולהתקין אותם לפני רבונו ויתודה עליהם, לפי שהקדוש ברוך הוא נקרא רחום וחנון, ומקבל לאותם השבים לפניו, וזהו שכתוב "עַד שְׁיִפּוּחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים", כי כאשר אותן הצללים בורחים ממנו והוא אסור באזיקים^[טז] תשובה היא, אבל אינה מעולה כל כך כמו בזמן שהאדם נמצא בבריאות, ושלמה המלך מכריז ואומר "וְזָכַר אֵת בּוֹרְאֵיךָ בְּיָמֶיךָ בְּחֹרְתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי תְרַעְתְּךָ" (קהלת יב, א). (זהו חלק ג-יג).

מעשי ה' בחכמה ובינה

פתח רבי אבא ואמר כתוב "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה' כְּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ" (תהלים קד, כד), "מָה רַבּוּ מַעֲשֵׂיךָ ה'", כמה גדולים הם מעשיו של המלך הקדוש, וכלם נסתרים בחכמ"ה, זהו שכתוב "כְּלָם בְּחִכְמָה עֲשִׂיתָ",

טז. הלילה זו מדת המלכות שמוסרת ביד המלאך גבריאל לגמור שליחות הזאת.

טז. פירוש ששוכב על ערש דוד.
טז. ארץ, ים, כנסת ישראל, שמות מדת המלכות.
טז. זה המלאך גבריאל.